ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้น

ปลอดภัยของเกษตรกร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวพัชราภรณ์ เยาวสุต

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ รำไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ คร.รุจ ศิริสัญลักษณ์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.ประจวบ ฉายบุ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตาม มาตรฐานขั้นปลอดภัยของเกษตรกร อำเภอสันทราย จังหวัดชียงใหม่ และศึกษาถึงปัญหาและ อุปสรรคของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาน้ำจืด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการผลิตสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐาน ขั้นปลอดภัย ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 127 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่า ต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 54.32 ปี จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายได้ภายในครัวเรือนเฉลี่ย 187,437.1 บาทต่อปี มีประสบการณ์ในการเลี้ยง ปลาน้ำจืด 1-5 ปี มีที่ดินในการถือครองเฉลี่ย 10.99 ไร่ แรงงานที่ใช้ในครัวเรือน1-2 คน เกษตรกร ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านปลาน้ำจืดจากเพื่อเกษตรกรมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ประมง เคยศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกร ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรมีปัญหา อุปสรรคในระดับปานกลางต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรส่วนใหญ่มี การนำมาตรฐานการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรส่วนใหญ่มี

เกณฑ์การประเมินการผลิตสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย ประเด็นที่เกษตรกรปฏิบัติน้อย ที่สุด คือ ระบบการบันทึกข้อมูล และประเด็นที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ทำเลที่ตั้งของฟาร์ม

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัยของเกษตรกร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงปลาน้ำจืด ความเหมาะสมของ สถานที่ในการเลี้ยงปลาน้ำจืด การได้รับข้อมูลข่าวสารในการเลี้ยงปลาน้ำจืด การสนับสนุนจาก เจ้าหน้าที่ และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเกษตรกรต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานทางค้านประมงควรช่วยเหลือและสนับสนุน เกษตรกรที่เลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอคภัย ให้ขายผลผลิตได้ราคาที่แตกต่างจากผลผลิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Factors Affecting Farmers' Adoption on Safety

Level of Fresh Water Fish Culture in San Sai

District, Chiang Mai Province

Author Miss Patcharaporn Yaowasooth

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extenstion

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Rampaipan Apichatpongchai Chairperson Assoc. Prof. Dr. Ruth Sirisunyaluck Member Asst. Prof. Dr. Prachaub Chaibu Member

Abstract

The objective of this research were to study the factors affecting farmers' adoption on safety level of fresh water fish culture in San Sai District, Chiang Mai Province and to explore on problem of fresh water fish culture.

The data was collected from 127 cases of those who joined safety level of fresh water fish project in San Sai district, Chaing Mai provinve. Data was collected through the use of questionnaires. The statistics applied in this research were frequency, percentage, mean, maximum and minimum values, standard deviation and multiple regression.

The results of the research revealed that most framers were male with an average of age of 54.32 years old. Their education level were primary school. The average income of family was 187,437.1 baht per year. The average of expertise in fresh water fish culture was 1-5 years. This farm size was 10.99 rai. The average labors used in fresh water fish culture were 1-2 persons. Most of farmers received information about fresh water fish from their neighbors. Most of them contacted with government officers and had training about fresh water fish culture. Most of the farmers agreed with the safety level of fresh water fish culture. Farmers had problems at medium level in adoption of safety level fresh water fish culture. They practiced safety level fresh water fish culture. Most of the farmers failed to reach the benchmark on safety level of fresh water fish produce, especially the system of recording data. However, farmers performed at high level in part of the location of farm.

Factors related to farmers' adoption on safety level of fresh water fish culture were experience in fresh water fish culture, suitable location, information received, support from officers and government officers contact on safety level of fresh water fish culture.

Some suggestions from study were fishery agencies should help and support farmers to sell their safety level of fresh water fish product with higher price compare to general ones.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved